

Honorable

Señor Presidente del

"Orfeo Catalá."

Calle alta de S. Pedro.

Barcelona

RAN Festa de l'Arbre Fruiter que la Il·lustre
i Reial Vila de Moyà celebrarà el 16 d'agost
de 1914 sota els auspicis de S. M. el Rei,
Don Alfons XIII, President Honorari, i de
l'Excel·lentíssima Diputació de Barcelona.

INVITACIÓ

Sr. D. *President del Orfeo Català*

La Junta de la Lliga per a la Defensa de l'Arbre Fruiter té l'honor d'invitar-lo a la civilitzada Festa de l'Arbre Fruiter que se celebrarà el dia 16 d'agost. □ Moyà, 10 d'agost de 1914

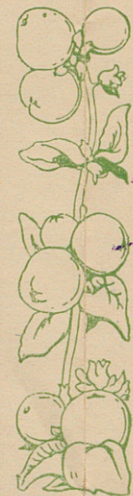
Per la Junta:

El Fundador, Francisco Viñas

El President, Francisco Vilarrubia El Secretari, Joan Segalés

El Tresorer, Jaume Comerma

L'ideal de la Lliga per a la Defensa de l'Arbre Fruiter, és purificar les costums, restablir l'imperi de la llei i fomentar la replantació dels arbres fruiters.

PROGRAMA

1. Gran Concert vocal i instrumental.
2. Discurs del Fundador.
3. Recitació de poesies pels alumnes de les escoles.
4. Memoria llegida pel senyor Secretari.
5. Distribució de premis.
6. Grandíós Himne de l'Arbre Fruiter, composició poètica del malaguanyat Maragall, música de l'eminent mestre Morera.

El cantarà el poble unit amb el Chor de Cavallers del Sant Graal, que's presentarà amb la formosa i simbòlica senyera pagada per l'Orfeo Català i l'Associació Wagneriana, de Barcelona. La direcció del Chor i l'execució del solo de l'Himne, aniràn a càrrec de l'eminent artista D. Francisco Viñas.

PREMIS REBUTS

De S. M. el Rei D. Alfons XIII.
De S. M. la Reina D.ª Maria Cristina.
De S. A. R. la Infanta D.ª Isabel.
De l'Excel·lentíssima Diputació de Barcelona.
De l'Excel·lentíssim senyor Ministre de Foment.
De D. Antoni Freixas (premis Pro Patria).
De l'Excel·lentíssima senyora D.ª M. R. de C.
Del Doctor Pere Ribas.
De l'Orfeo Català i l'Associació Wagneriana, de Barcelona.
De D. Francisco Viñas.

El premi del Sr. Viñas consisteix en 100 arbres fruiters de les classes més escollides de pereres.

SE REPARTIRÁN

2 premis de 100 pessetes

3 » » 50 »

6 » » 25 »

als agricultors que, havent complert fidelment amb les lleis de l'Estat, hagin plantat més arbres fruiters en llurs camps durant l'any.

7 premis de 25 pessetes

als nois de les escoles que durant l'any hagin plantat més arbres fruiters en horts o camps de llurs pares. Seràn preferits els nois que hagin demostrat amor als ocells, evi-

tant la destrucció de llurs nius. Queden exclosos els nois que hagin hagut d'ésser castigats per furts de fruita d'altri.

1 premi de 50 pessetes

als nois de les escoles que millor hagin cuidat els arbres fruiters de les places i carrers encarregats an ells.

1 premi de 50 pessetes

a la noia del poble que presenti el millor treball escrit sòbres les distintes maneres de conservar les fruites.

Qui planta un arbre fa una bona obra : qui en
planta molts reconstitueix un troç de Patria

Moyá

Francisco Viñas

te i' honra se saludan
a nel Senyor President del
orfeu català y el comitè
per la gran festa del arbre

fruit et moysa

Record de la benedicció de la
Senyera del Orfeó Moyanés
"El San Gral"

Moyá, 16 Agost 1914.

Construïda a la
Casa Jorba
Manresa y
Barcelona

el nom de Caballers del I
Coat. De una part ai
recorran tots els simbols
de aquella muntanya Santa.

De l'altra banda l'escut de
moysi i l'himne de l'arbre
fructí. ja que aquest forent,
te ^{la} ^{seu} a principal missió
propaga l'himne de l'arbre
fructí. ademés. procuri
l'unió del poble. i an.
para els ideals de la Lliga
depen. del arbre fructí.

Jo no dubto pas. que
per V. senyor President i
per tots els dignes com.
ponents de la Junta. tindran
placert en saber. lo que a Moysi

vintas. .
cursajunt l'Him.
ne de l'arbre
fronter.

hehem fet. i es per això que
li he donat. aquerxes breus
explicacions i aleshores li
envio des adjuntar portah
recorts de aquella diada.

Vulga saludar a tot
los seus companys. y
manir a son senyor
aff

Tarjeta Postal

G. S. M. B

Francisco Viñolas

Moya 24. agost

1914

†

Senyor President del Orfeó
català.

molt distingit Senyor
men. Valtéuig rebre la carta
que tingueren a be ^{enviar-me.}
y va ser al gran completament
que'ls vareig representat en
el dia de la festa de l'arbre
fructer que celebrarem el
dia 16, agraint la rev. ^{afegint}

Prou auriam volgut
tenir l'honor de ^{que}
de Vostre. haquí assistit
a la festa hermosa. i valen
tot a la benedicció de
la Senyora del Orfeó
mayor. que porta

CARTE POSTALE. UNION POSTALE UNIVERSELLE

UNION UNIVERSAL DE CORREOS

TARJETA POSTAL

MOYA M. RARELL ★ 1914

Es imposible, hoy mas que ayer, prever en qué mares pueden tener un encuentro las escuadras de los países interesados en la contienda; es de creer que la prudencia de las potencias que luchan se limite a combates parciales que no puedan evitarse.

Los combates por tierra, en Europa, ninguno podrá considerarse definitivo. Indudablemente la lucha a muerte será entre Alemania y Francia, y en el supuesto de que Alemania venciera ¿terminaría la guerra? Alemania tendría que vencer sucesivamente a cuantas potencias le han declarado o les declaró la guerra.

¿Quién ganará el campeonato?

Entretanto España y los pocos Estados que permanecemos neutrales, no sabremos a qué palo quedarnos. Si apostar por los mas poderosos, o por los mas próximos a nosotros.—A.

LA FIESTA DEL ARBOL FRUTAL

«El respeto a la naturaleza es una ley del Criador: el estropear una obra es una especie de irreverencia a su Autor; y, de consiguiente, difundir en el pueblo el respeto al árbol frutal, obra predilecta de Dios, que El ha criado para el hombre, nutriéndolo con sus frutos como una madre cariñosa nutre a sus hijos con alimentos agradables; infundir este respeto en los niños, predicarlo a los mayores, es servir a Dios, es cooperar a la elevación del pueblo, es afirmar los sentimientos humanos, es, por consiguiente, contribuir a la civilización pública y general, por la cual se ha interesado siempre nuestra Santa Madre la Iglesia católica, apostólica y romana.»

Con estas palabras empieza la carta que el señor Obispo de Vich ha dirigido al presidente de la Liga del Arbol Frutal, con motivo de la fiesta que acaba de celebrarse en la villa de Moyá. El mejor elogio de la obra que viene desde hace años realizando con tason inquebrantable el insigne artista D. Francisco Viñas es esa felicitación del sabio Prelado, que, como en todas las cuestiones que trata, ha sabido ver en ésta lo que tiene de trascendental y elevado.

La fiesta de este año se ha celebrado bajo el patronato de S. M. el Rey, siempre interesado en la obra, en los días 15 y 16.

El acto mas interesante del sábado fué la bendición solemne de la «senyera» que ha de presidir en adelante a los cantores del orfeon moyanense, a los *Caballeros del Gral*, título con el que serán conocidos en adelante. La «senyera», muestra artísticamente combinados, y resaltando con las vivas tintas del oro y de las sedas brillantes la copa del Gral sobre el que descende la blanca paloma, los nombres de Parsifal, Lohengrin, Amfortas y Titurel cada cual con su *Leit-motif* o lema musical, y en el centro la cabeza de Ricardo Wagner: en el reverso campea el escudo de Moyá que es el mismo de Barcelona, pues la villa capital del Moyanés fué declarada en el siglo XIV, calle de Barcelona con todos sus privilegios correspondientes. La lira y la flauta de pan entrelazadas coronan el asta que remata en un hierro de lanza teñido de sangre: es una sangre puramente simbólica, pues la insignia solo ondeará a los vientos de la paz.

Durante la ceremonia Viñas cantó tres motetes, con su maestría habitual; pero en su voz pusieron una emoción especial la significación de la ceremonia para él tan grata, y el ser los motetes fruto de la inspiración de su hermano el Rdo. D. Mariano Viñas, maestro de capilla de la Catedral de Barcelona, y como compositor, de un mérito superior aun a su modestia.

El domingo, los actos principales fueron dos: por la mañana tuvo lugar la plantación de varios árboles frutales en diferentes lugares de la población; los niños eran los encargados de esta simpática fiesta, y entre músicas y cantos del coro, la realizaron con gran regocijo del vecindario entero.

Por la tarde se celebró la solemne sesión en que se hizo la distribución de premios a los agricultores que, habiendo cumplido fielmente con las leyes del Estado, hubieran plantado mas árboles frutales en sus campos durante el año transcurrido; a los niños de las escuelas que en ese tiempo hubieran plantado mas árboles en huertos o campos de sus padres, siendo preferidos los que hubieran demostrado mas amor a los pájaros, evitando la destrucción de nidos; a los que mejor hubieran cuidado los árboles frutales de las plazas y calles a ellos encomendadas.

La poblacion se halla, en efecto, dividida en secciones, cada una de las cuales tiene su grupo de niños, con la mision de velar por la integridad de los árboles de su seccion respectiva; así el acto de la plantacion no es sino el preliminar de una accion constante de vigilancia y de proteccion, que es la que ha llegado a ese resultado absolutamente excepcional, que no creemos que pueda darse en parte alguna, el de ver no solo en medio de las plazas, arbolillos cargados de fruta, de ciruelas, de peras, de melocotones, que nadie ha osado a tocar, que se caen al suelo de puro maduras; y no solo en los sitios mas públicos, sino en rincones apartados, en las afueras, siendo motivo de asombro para cuantos visitan a Moyá, y testimonio elocuente de lo que puede la voluntad de un hombre cuando lucha por imponer desinteresada, pero tenazmente, una idea civilizadora.

La sesion se celebró con brillantez. Presidióla el señor del Reino D. Miguel A. Fargas, quien oportunamente hizo resaltar el contraste de aquella fiesta pacífica con los ruidos de guerra que nos llegan de las naciones mas adelantadas.

Aparte de la distribucion de premios, fué lo mas importante de esta sesion el discurso del fundador de la Liga de defensa del arbol frutal. Su celo no le permitió dejar pasar esta ocasion de hacer propaganda, exponiendo una vez mas cuales habian sido sus propósitos. ¿Qué se proponian los fundadores de la Liga? Fomentar el amor a los árboles como medio para iniciar una nueva era de reconstitucion del suelo patrio desmembrado: repoblar los montes esquilados, que con su actual desnudez parecen clamar venganza contra la maldad o la estupidez de los hombres.

«Queríamos, sobre todo, hacer respetar el fruto de los árboles que son adorno de los campos y un elemento de vida para quien vive de la agricultura, ya que una costumbre africana, envilecedora, habia convertido la generalidad de los españoles en depredadores de la fruta ajena; causa única de que, en muchas regiones en donde habia pocos frutales, la rapacidad o la mala educacion se cebara sobre ellos por la desidia de los poderes públicos en inculcar a las gentes la severa observacion de las leyes del Estado: así, el primer pasante, asegurada la impunidad, cogia del árbol lo que era fruto fecundado con el sudor de otros, y su dueño, exasperado, cansado de pasar trastornos por la fuerza del abuso, no tenia mas remedio que cortarlo.

Así se quedaron provincias enteras casi desiertas, sin un solo arbol frutal en sus campos, con grave daño de la moralidad pública y de la riqueza.»

Pero antes de felicitarse de los resultados, con tanto trabajo obtenidos, quiso excitar la actividad algo dormida de muchos, y especialmente, se lamentaba de no haber encontrado siempre en los mas obligados a educar al pueblo la cooperacion necesaria. «Nuestra obra, decia, necesita de la absoluta cooperacion del maestro de escuela; sin su concurso no se logrará resultado ninguno positivo.» Y con amargura tenia que citar el caso de aquel que llevaba a los niños al bosque para destruir nidos de pajarillos, auxiliares tan útiles a la agricultura: el de aquel otro que consideraba *licito* el robar la fruta del árbol ajeno.

El discurso, sin embargo, no podía ser pesimista en sus conclusiones, puesto que los resultados obtenidos ya han de calificarse de maravillosos, como han podido convencerse de ello cuantos en ese dia se congregaron en la pintoresca villa.

El final constituyó una verdadera manifestacion de simpatía para el artista fundador, manifestacion bien merecida, pues él, como dice el ilustre Dr. Torres y Bages—y no podíamos terminar mejor esta reseña que repitiendo algunas de sus elocuentes palabras—pues él, artista, «con su iniciativa ha demostrado, no solamente poseer el sentimiento artístico, sino tambien sentir dentro de su alma la belleza de la naturaleza: porque el sentimiento del arte y el sentimiento de la naturaleza son dos sentimientos gemelos. Y el árbol frutal es la expresion mas adecuada de la elegancia y de la opulencia de la naturaleza que Dios ha creado para servicio del hombre.»—S. B.

MARCOS
JESÚS
BERTRAN

15-VII-14

Senyor

X

Sen Francesc Mather
President de l'Orfeo Català.

Ciutat

Senyor men q'admirat amic:
hi estot malalt, greument malalt
i' aquesta es la causa de que ni vauig
progre dar compliment a' la seva am-
ble excitació de propaganda, ni vauig pro-
gre anar al concert de l'Orfeo.

Permetem aquesta explicació en
descarrec de la meua comissió d'amic
i' de periodista.

Malgrat aquest contratemps, no
destit' mai, mai ni voste' ni L

Millet, mi l'orfeò de la meua devota
leal i inquebrantable amistat. Ara me
que mai: avui menys que demà.

Perdoni l'espansi i trigui
sempre per so admirador i amic

Mane Lluís Bertràs

Disputació 369.

La Veu del Camp

Portaveu de la LLIGA REGIONALISTA

REUS

17

9/22/17
Juliol 1914.

↑

Dr. D. Lluís Millet

Barcelona

Molt Sr. meu: Desitjant co-
mençar una campanya, el
objecte de que l'Orfeó Català
pugui prendre part en les fes-
tes que pel Centenari de En-
Prim se celebraran a Reus
en la primera quinzena
del proper desembre, l'esti-
maria contestar dient si per

part de Vdy, hi hauria incon-
venient en venir a donar un
concert en aquella fetxer.

Això no significa cap
classa de compromís per part
de ningú, doncs com jo dic
es tot per l'objecte de fer
una companyia per quin
iniciari el partir de la base
de la conformitat de N.

Despensi la molestia. Sal
pob manar el seu af. i Ss.
i admirador

J. Baccin

La Veu del Camp

Portaveu de la LLIGA REGIONALISTA

REUS 25 Setembre 1914.

↑

Sr. S. M. Rocamora

Barcelona

Molt h. meu: Doncs tot a
he seua molt atenta lletra del 22 del
corrent, tinc de manifestar-li que de-
putat a les actuals circumstancies, pro-
mougueres pel prouí conflict europeu,
s'han suspés les festes que's tractaven
de celebrar en honor d' bon Príncep, mo-
tiu pel qual deuen deixar sense efec-
te el contingut de la meua primera
carta.

Com que les festes han rigut
aplecades fins no se sap quan, jo
cintoré jo allovors, de seguir amb

tot encunyos i interès la companya
m' Orfei Sabala, amb tant d'èxit an
iniciada.

Que la guerra no estigui au-
ba es seguríssim no foren festes i al-
vory voldrà veure els medis amb els
quals comptarem, perquè les 100,000 pe-
setes ans. concedides pel govern seràn
destinades a obres públiques, per donar
feina als obrers, i per lo tant, quan trac-
tem de fer novament les festes no volem
de quin interès estirà el govern, sobre una
~~nova~~ subvenció.

De totes maneres novament, veurem
quan el cos sigui, de tenir entre moral-
tes an aquest glorios Orfei pel qual sentim
una simpatia.

Rebi voste, al nostre llibret i desús
junt, el testimoni de nostra consideració.

J. Baccin

AVANCE CATASTRAL URBANO

DE

BARCELONA

ARQUITECTOS

PARTICULAR

Sr Presidente del Censo
Catala

Muy Sr mio siendo reda-
mado por Madrid el espi-
diense de congratulacion del
edificio propiedad del An-
seo Catala, para informar
en el expediente por Vdes. tie-
nen en el Ministerio de Ha-
cienda, les ruego por por
V. a una persona por la repre-
sente autorizadamente

comparar con muchos otros
nos (Cortes 1821-2) de 12 a 1
lo antes posible, para po-
der dar cumplimiento a lo
orden de la superioridad,
por interés particular de Vds
sin mas repetición de V.uya
efectuar por vuestra orden

Rosa Torres

May 18. - Sept 1814

Injal firmà l'expedient de
Valoració ^{del colipri, però} mantenint la pisada
per l'orfeó

Sr. President de

L'Orfeó Català

Present

Benvolgut i distingit Sr. meu:

Fundament apra-
liat per la gentil atenció
que aqueixa Junta Directi-
va de la Veu digna presi-
dencia tingué amb mi amb
motiu de les meves noies,
me dirigíreu a V. pera
pregarli un favor el favor
de fer present de la me-
va veritable reconeixen-
ça a tots es honorable
individus que componen
aqueix Consell Directiu.

Al propi temps

que 'ls hi dono gran
merit per aquell ama-
ble i valios present que
em prova una vegada més
la generositat i delica-
desa, en complaer en do-
nar les dretes matèria per
la llicència que m'han con-
cedida pel propi motiu.

Fassils constar aixís,
L. President, i dirigi tam-
bé que per mi i per a qui
els sab compendre - certes
delectadeses son valors es-
pirituels inapreciables.

Aixís, en tervint, ho con-
sidera aquest humil ser-
vidor de V.V. que s'adenda
a la Junta Directiva de
l'Orfeo Català, i, parti-

cularment, amb tot
l'afecte, a cada un
dels seus membres,

J. Masferrer

Barça. 6/X/1914.

Antonio Gassol

Rambla de Catalunya. 9.

Gas B. L. M. 27/11.

Barcelona 1 Nbre 1914

El Presidente del Orfeo Catala.

Presente

Muy Sr. mío y a mi muy consideración:
En contestación a su atenta oficio del
26 pto. debo manifestarle que muy apremi-
ado he de insistir en que se sirva dar
me a bja de esa institución que tan
signoramente preside U. por no estar
conforme con el modo de proceder
de la misma,

El día 4 de Junio facilité mis pteos
a ese centro destinados segun recibo que
obra en mi poder a constituir un
fondo de garantía para la excursión ar-
tística del "Orfeo Catala" a París y Londres,
i Le pareo a U. el Presidente, que apesar
del tiempo transcurrido del regreso del
Orfeo de su excursión artística a París y
Londres no se me haya dado cuenta
de los repidos mis pteos. En este caso

dejo a V. as palavras
aprovadas esta oportunidade para
recontraher de V. com o meu intuito
seu affeto,

gle. m.
Ante o
V.

7/23/12.

Sr. President del Círculo Catalá-

M. del Sr. meu; el motiu de la present,
cual suposo, habrà seguit en
enfermatat, que gracias á Deu; per
miraclo ne resurtit.

com Compensarà el posar-me al lit,
en grant febra; la familia es
varen cuidar de dar-me de vaïsa,
del cort, com de la fermadura del
cual pertanecia.

y al estar ja en convalescencia;
un dia, vau venir a demanar a mi
Senyors; las polizas, y en varen
dir que del cort no enviau, portat:
jo estrenyat, aquest dia, houreis
dir al Il·lustrat Millet, y en va con-
testar que odigués al Sr. Tomás;
y en contesta, el Sr. Tomás que la
Junta no revé cap vaïsa meua,
alacuenta ap la nostra incoscencia
se pensarem, que ap una vaïsa
serviria per tots dos.

Lidemanen la seba bona
volenta, com la de la di-
nissima Junta directiva
que V. presideïss,
jo sent antrevallat, y per

poguer pagar els molts
gastos que ant ocasionat,
aquesta olidchosa, para com
medicinu, ó enfermatat?
jó els chestimare' aplota l'
kanina, dit favor.

de

S. affm S.

Barcelona

16/12/1914

Ramon Ventura

+ Barcelona 31/12/14.

Ll. President del Orfeó
Català

Barcelona

Molt distingit Sr. dñe:
Si bé es veritat que dolen
en l'ànima les pèrdues dels
seus volgants, porten no obstant
aparellades, certes emocions que
arriben fins a l'ànima. Aigís
i obrat en mi, ben innumerable-
ment, la gratíssima comunica-
ció que s'ha servit dirigir-me
en nom de la estimada entitat
que tan dignament presideix,
amb motiu de la mort de mon
gloriós germà Angel, p. a. e. t. e.

Cregui, Ll. President, que tant

la aqueixa distingida Junta di-
rectiva, com el coses en jos,
els quedem molt agraïts, també
la meua família com jo y que
les seues grates garantides de con-
sol, com les d'entaltament de
la memoria del car difunt y
més que tot, les oracions que
se serviran aplicar a la seua
ànima, ens arriben al mitj del
cor y li porten un gran consol.
Es cert que l'Angel estimava amb
tota l'ànima a l'coses y als pri-
te li volava y no dubte que desde
allà a la gloria (que D. li concede-
rà) podrà correspondre a v.
millores que aquest humil senyor
seu f. b. s.

Antoni Bonet

Els abaix firmats, socis choristes del ORFEO CATALÀ, pre-
gan a sa JUNTA DIRECTIVA se serveixi nomenar un nou met-
ge per a la Caixa de Previsió i Socors, car amb l'actual
no hitenen la confiança que per el desempeñy d'aital de-
licat carrec te d'inspirar a tothom.

Sense voler treurer mèrits al actual metje, aten-
tament demanen sia concedida la present petició.

Visquem molts anys per el be de Catalunya.

Barcelona 29 Desembre 1914.

Enric Maura

Joan Maura

Raimon Redó

Domingo Redó

Josep Mabra

C. Lantier

Josep Vilaresau

Amós Salau

Licte Lich

Marián Font

Enric Licharte

Joan Salau

Josep Soler

Francisco Grau

Emili Goué

F. Monereo L

J. M. Salas

Lluís Serres

Joaquim Ferran

J. Camus et

Joaquim

J. J. Monereo

Enric Moya

José M. Vila Vall

José M. Vila

José M. Vila

Sabado Seres

J. C. Estor

Angel Sala

Jaume Caneta

Jaume Vall

Jaume Mabrass

José López

José P. Costa

Pascual Pagués

Antoni Latona

J. Monereo y B

José M. Vila

José M. Vila

José M. Vila

Hermenegildo Rigas

Antoni Capmany

Merce Vives

Lluís Brana

Andreu Cornells

Cerera Soler

Soledad Borca

Marian Vidal

Jaume Mayol

Pere Faller

Merce Puig

Aurora Grau

Dolor Capdevila

Montserrat Grau

Pepita Grau

Lluís Muri

Roser Manera

Antoni Berenguer

Merce Berenguer

Pilar Bisbal

Antonia Teresas

Antia Teresas

Victoria Segado

Ceresa Saló

Palmira Coll

SENYOR PRESIDENT DEL ORFEO CATALÀ.

Barcelona 18 de Maig. de 1914.

Sr. En Francesch Matheu y Fornells.

President de l'Orfeó Català.

C i u t a t.

Molt distingit y honorable Senyor: Hevent sigut informat per persones amigues de que la Junta de sa digna presidencia de vosté deu resóldre aquesta nit lo referent al viatge de 'ls acompanyants de las senyoretas de l'Orfeó ab motiu de la proxima excursio artistica á Paris y Londres, me veig obligat á molestar la atencio de veste pregant de la seva bondat enteri á la esmentada Junta de lo que vaig á tindre l'honor d'exposarli.

La meva filla Antanieta Soler y Pons, corista de la corda de centrals á la cual pertany desde fa cinch anys, se veu privada d'acompanyanta pera la sesdita excursio no obstan y haberne tingut sempre en tetás las excursions efectuadas desde lo seu ingres, entre ellas la de Madrid.

Ab l'esmentat motiu jo prego á veste y á eixa respectable Junta se digni disposar que la meva filla no sigui la unica excepcio entre las coristas de la seva época no tan sols per los mols gastos quehem efectuat ab abillament per lo viatge en virtut d'instruccions que s'han donat á las senyoretas, sinó per lo for disguts ^{que} proporciona á la meva filla y lo mal efecte qu'en totas nostres relacions causarà la pretericio de que ha sigut objecte la interesada.

Jo espere de la benebolensa de vosté y de tota la Junta, que tindran la bondad de no permetre que la meva filla hagi de renuciar á un viatge que tanta il·lusio li fa y quehem teme sen resenti llur salut y sigi ab perjudisi de tots.

Mani de son atmirador y affim. s. s.

q. b. s. m.

B. Soler

C/S Portaferrixa n°. 8. 1. 1ª

VIVES
A. CODINA Y VÉLEZ

BARCELONA

TELÉFONO 3655

Lauria, 104, pral.

CODES USED { A. B. C. 4TH & 5TH EDITION
& LIEBER'S
WESTERN UNION CODE

DESPACHO DE 4 A 6

CORTES, 227

Barcelona 14 de *Maig* de 1914.

DEP.

GOP.

Sr. En L l u i s M i l l e t.

C i u t a t.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Molt Sr.meu:

Ab fort sentiment me veig obligat a posar en coneixement de vesté ,que denat una molesta afecció a la garganta, me veig privat de poder assistir com seria el meu desitg,als ensaïxes per la projectada excursió Paris=Londres;el facultatiu me demana repés un xic llarg en previsió de mals majors.

Serveixise dones tenir en compte el metiu de les mevas faltes, aixis com també anotar que degut a aqueixa circumstancia,ne'm será possible fer part en dita excursió.

Desitxe de tot cor que l'èxit mes inmes en tots conceptes els acompanyi per tot arreu ent vagi el nostre estimat Orfeó.

A les sevas ordes i ab mercès per endavant,me reitero seu afm, s.s.

Q. E. S. M.

[Handwritten signature]

A. CODINA ~~Y VÉLEZ~~ ^{VIVES}

BARCELONA

TELÉFONO 3655

Lauria, 104, pral.

CODES USED { A, B, C, 4TH & 5TH EDITION
& LIEBER'S
WESTERN UNION CODE

DESPACHO DE 4 A 6

CORTEJ, 827

Barcelona 15 de *Maig* de 1914.

DEP.

COP.

Sr. En L l u i s M i l l e t .

C i u t a t .

Molt senyer meu: Acuse rebut al seu velant d'ahir, quin contingut ne'm sererén en absolut. Dec manifestarli que ne necessita els diners del Orfeó per realitzar excursions, m'ellor dit "teurs de force", de manera que si la decisió de vesté creu que significa un càstic manifest, je li prege que reconeixi que sefreix una equivocació. Deplere la falta de ver qu'existeig en eixa agrupació cheral, car a més de confondre la qüestió de disciplina, ne's tenen jamai en compte els sacrificis que s'han fet per l'Orfeó.. Mes diplomàtic que vestés, ja quant la Missa de Bach, vaig tenir que sofrir una humiliació i vaig callar; ara se presenta una altre volta una nova qüestió enfadosa i ne estic disposat a passarna cap mes. Fassi el favor doncs, de pendrer nota de berrar el meu nom en la secció cheral.

Afortunadament encare tine dignitat Sr. Millet !

Seu afme, s.s.

A. Codina Vives

T. S. Confirmo la meua carta d'ahir.

Sr. President de l'Orfeó Català

Molt senyor meu: ab sorpresa vaig rebre el passat Dijous l'ofici o carta que ha tingut a bé' enviar-me la Junta Directiva que vorté tant dignament presidir y, per medi de la qual s'em comunica l'expulsió del cos choral de l'Orfeó Català ab motiu d'algunes faltes i ensaig per les quals aquesta Junta m'aplica el Reglament, aquest meteix Reglament que la ~~propia~~ Junta deixa incomplet obertament al fer ferm l'acort d'expulsió sense complir els requisits que marca l'article XV (Reglament de la Secció Choral) que diu: "... Quan això hagide ferse dos mesos seguits o ab massa frequencia, la Junta Directiva de l'Orfeó cridarà al corista a sessió, farà l'enquesta o informació indispenssable, assessorant-se amb lo metxe Director y's proposarà l'expulsió d'aquell corista de la secció choral... ". Binguís present que aquest

article diu que l'informació aquesta és indispensable, per tot lo qual la propia junta al fer ferm l'acort d'expulsió per sorpresa, en la forma que ho ha fet, ha sigut la primera en faltar al Reglament.

Diré present també que en l'impossibilitat de formar part de l'expedició de l'Orfeó a París y Londres, tampoch era necessaria la meua assistència diària a ensaig durant prop de dos mesos, ja que en altres excursions que s'han fet els que no podian anar-hi fins se donaven de baixa temporal.

Donchs ja que les meues ocupacions no'm permetien empendrer aquest viatge, l'assistència an aquests ensajos hi era de massa.

Dixo junt als set o vuit anys que porto de treball en les files de l'Orfeó Català ja era prou pera no ser tractat ab tant manifesta desconsideració y ingratitut tota vegada que, han passat a l'Orfeó molts casos molt més dis-

cuntibles qu'el meu y no obstant no s'han portat ab tal rigor

Permetin donchs senyor President qu'el molesti ab aquest motiu, no per demanar clemencia, que no tinc perque demanarla, sino pera pregarli es digni donarme de baixa de la llista de socis de l'Orfeó Català, ahont s'obliden els sacrificis dels orfeonistes més aviat de lo que jo'm pensava.

Senre més y pregarli em dispensi la molestia que li ocasiono amb lo present, y les que altres vegades pugui haverli ocasionat, es despedia de vostè y es posa una volta més a les seves ordres atentament el seu affm

Camil Oliveras

Barcelona 2 Maig 1914

Pascual, Pascual, Pascual. atenciu re
desempeñe als individuos que constitu-
esen la junta, que den estudiar y fallar
obre si den eser, o no, sub-besionado
la familia, que en el cas de mont, de
don h Dari, for y coriste duto firmament,
creu e be pregar als nos dits individuos,
se serveixin fallar apavorablement, ja
que en nos dit cas, no faran mes que
premiar los bones serveis y bones volu-
ntat al que cumpli la obligacio non
nos dit h Dari

En per al favor, en el que una
volta mes se firan mereixedors del
nos recte criteri, que lo distingues, de
mantlo al obsequi las nos esforcas
merces.

Siempre lo att.

Pascual Pascual

Barcelona 5 Abril 1914

(7

El infrascripto medico-cirujano
Certifica: Que D. Juan Pascual ha-
bitante de putarian 12.º 3.ª 2.ª esta
granclauda causa efecto de gripe
intestinal subvicio de Medicina

La mal forma en Barcelona
a veinte y nueve de Marzo de 1912.

Dr. Gadesau
Dad. fol. 231

L'abaix firmat soci del Orfeó Catalá, que vesté tan dignament presideix, entenent qu'es d'alta conveniencia i necessitat l'unificació de las normes ortografiques per a perfeccionar, pulir i enriquir la nostra preuada llenga al ensemps que per a la progresiva marcha cultural de la nostra terra:

Tan atenta com respectuesament li prega que sometí á la deliberació i en el seu cas a la aprobació de la prepera Junta General les següents preposicions:

1er Adopció de les normes ortografiques dels *Instituts d'* Estudis ~~Universitaris~~ Catalans en totes les ensenyances, documents i escrits del Orfeó Catalá i de la Revista Musical Catalana.

2^{en} Que se faci public aquest acord.

Gracias qu'espera mereixer de Voste a qui Deu guardi molts anys per a la progresiva marcha educativa i cultural de Catalunya.

Barcelona 15 Gener 1914.

Ramonet alvares

FÀBRICA DE SOMBREROS DE PACHA

FORNITURAS
Y
SEDERIAS
PARA
SOMBRERERIA
Y
CORRERIA

ESPECIALIDAD
EN CINTERIA LUTOS Y FORROS

SOMBREROS

CORRAS

9/14/12. 1914
FÀBRICA RIERETA, 35
ALMACÉN Y DEPÓSITO RIERETA, 32

Peray y Vergé

ESCRITORIO
CALLE CARMEN, 12.

Barcelona 9 de D e s e m b r e de 1914.

D. M. Rocamora Secretari d'el " ORFEO CATALA "

P R E S E N T
oooooooooooooooooooo

Molt Sn. meu: Ab l'oportunitat deguda vaig rebre la comunicació que ab data 28 del pròxim pasat va tenir a bé enviar-me a la quina pasco a correspondre.

Lamento vivament qu'en la mateixa es limiti a repetir-me lo que ja en ma primera li feya present, y en cambi n'om dongui cap mena de solució a la meva queixa.

Com que considero donchs inutil repetir-lo, sols me resta fer-li present que lo meu desitx hauria sigut solucionar personalment dit assumpte per a no donar lloch a evasivas desde el moment qu'es desprén que ha pasat desaperguda la baixa definitiva que posteriorment va esser cursada per correo a la del primer de Octubre que Vd. fa mençió.

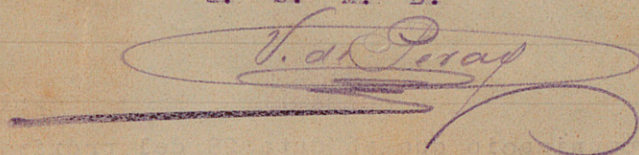
Com sigui que dita entrevista per mi sollicitada no ha pogut portarse a cap per no disposar Vd. de més hora pera la solvençia d'els assumptes pendents que l'indispensable en los dias de Junta, em veig en l'imperiosa necessitat de correspondre'l novament per escrit.

Veig ab disgust que en dit assumpte no trovi Vd. mes solució que la rutinaria amenaça de aplicar lo que disposa el Reclament General tot lo cual em tindria sensa cap mena de cuidado si el meu apellido n'ol considerés de molt més valor que tots els Reclaments Generals, lo que facilment podrà apreciar si es pren la molestia de repasar els meus comptes durant els anys que hi pertenescut a aquesta dignissima Entitat, no omitint que la meva firma hera una garantia mes que suficient pera que durant els mesos que per assumptes de negocis em veyia precisat a ausentarme de aquesta localitat els rebuts pendents fosin resevats fins la meva arribada els quins com es de suposar heran abonats religiosament.

En resumet, com que del contingut del seu citat escrit es despret
clarament, que ja sigui per mala administració, ja per no habér arribat á mans de aques-
ta dignísima Junta el document que faig mençió, quinas suposicions dech ténir que fer-
me for:osament desde el moment que em consta va esser enviada dita comunicació y no
puch arribar á creure que una carta cursada per correo sufrexí perdua máxim desde el
moment que Vd. fá casomís de la meva reclamació; per donar per terminat dit assumpte que
podria molestarnos mutuament, l'autoriso pera que á conçiencia y criteri de Vd. dongui
solució al mateix, y en el cas de que el seu fallo sigui en contra d'els meus interesos
dongui las oportunas ordres pera que els rebuts que Vd. considera com á corrents de
curs, em siguin presentats pera reintegrarlos pel seu import ab lo cual deixarán de gra-
varse els interesos de la caixa de aquesta Entitat.

Pregatli novament tingui á bé donarme de "BAIXA DEFINITIVA" y espe-
rant que ab la present seré mes afortunat que en la meva anterior, aprofito aquesta no-
va ocasió pera reiterarle el testimoni de consideració més distingida lo seu affm. S. S.

A. S. M. B.

A handwritten signature in dark ink, appearing to read "V. de Perap", is written over a horizontal line. The signature is fluid and cursive, with a large loop at the end.

R. MONEGAL NOGUÉS

BARCELONA

PARTICULAR

1914

Sr. President del "Orfeo Català"

Present

Molt senyor meu i distingit amic: Amb tot el dolor de la meua ànima confirmo i ratifico la baixa de soci presentada en la sessió de la Junta General d'aquesta tarda motivada per les inexplicables manifestacions fetes per el Vis-president d'aquella "Entitat", ratificades per els aplausos d'alguns dels assistents, fora de lloc, ja que havia sigut retirada la proposició presentada per a l'aplicació de les "Normes Ortogràfiques" publicades per l'Institut d'Estudis Catalans

Al mateix temps li prego preu-

qui nota de la caixa del meu fill
l'ortive.

Sentint, vivament, tenir que comuni-
car-li aquesta resolució, es repeteix de
V. affm. s. s. i amic.

Ricard Aragall

N 641

Barcelona 16 de Mars de 1914.

Sr. President de l' "Orfeo Català"
ciutat

Molt Sr meu: Li prego se serveixi ordenar
que a partir del pròxim trimestre, que comença
en 1^a d'Abil, sigui extès el meu rebut a raó de
3 pessetes el trimestre, com abans, o sigui supri-
mintne el suplement voluntari que he vingut
pagant fins avui.

Moltes merces.

El saluda amb tot respecte S.S.

Fortunat Grau

Ofc. Fusina, 7. 2^a 2^a

+

Sr. Don Luis Millet.

Barcelona.

Muy tr. mio: El motivo de escribir
a U. no es mas que manifestar
con grande satisfaccion un regalo
preciosisimo que quiero hacer a
la señera de ese tan laureado
y aplaudido Orfeon Catalán
para que quede esculpida a la
posteridad, basta que se trata
de una joya ganada por el
mérito artístico de un músico
corno era mi querido expro
Baudilio Sabater (I. E. P. D.)

Qual joya, es una rica
lira enajada de brillantes
que se ganó en un certamen
en el Alcazar de Sevilla, por
una composicion musical

Fuente de los -

denominada "Los Gordaños",
y por la acogida que tuvo
esta piedra, fue distinguida
con la citada tira de oro
y brillantes.

Como he hecho tes-
tamento y aunque tenga indi-
viduos de familia, he pensado
que tratándose de una joya,
ganada en la lid de la fami-
lia, regalarla al Orfeon que
V. tan acertadamente dirige
para que esté puesta a la se-
ñera, y quede para siempre
cubierta, y quede a la posteridad.

Se me olvidaba
decirle que dicha tira fue ga-
nada en los Juegos Filiales
en el Liceo Levillano, el año
1875.

Así espero que tan grato
recuerdo, la tomarán en

buena acogida, y será joya
inestimable para este Orfeon
y mas por el recuerdo que
tiene artistico, y mas por
la distincion de quien fue
el regalo, o sea de la distin-
guida Margueta de Valtierra.

En cuanto sea la presen-
tacion de dicha joya, será
con la rubrica que se hacen
en tales casos, por ser solemn-
ne un recuerdo de un maes-
tro premiado por su valor
artistico-musical.

Finos afectos al Sr. Pu-
jol que tome esta como su
propia y V. como siempre
quedar su affirma. t.t.t.

G. L. S. m.
Antonia Toth V. de Sabater

Beguda Alta H-3-14.
"casa minor"

P.D. Desearia con toda el alma vi-
niera á esta su casa, cualquier
dia que de seguro le gustaria
pasar un dia en casa, y al
mismo tiempo, veria la joya
antes citada, y V. indicaria del
modo que debe hacerse la en-
trega de ella.

Si por tus muchas
ocupaciones no pudiera venir, te
ruego me indiques por escrito
lo que debe hacerse en tal
asunto.

No vengo personalmente
por citar muy mala hace bastan-
te tiempo, y lo prevengo á Vd.
porque mi determinacion ha
sido mi última voluntad.

+

Sr. Don M. Rocamora
Barcelona

Molt distingit Senyor: He rebut i ha molt atenta del
11 corrent, de la qual li dono
finas mercès per haverme po-
sat al corrent, per la forma
que's debu haver de fer
per entregar la lira en la
precisa Senyera del Orfeó.

Si la meua salut no
pitxora, demorare l'entrega
d'ella, puig que estau tan
delicada, y separarla de
la meua vista, seria per

mi' un cruel torment, y mes per ser un record tan preciós y de merit artistic; y si succebris lo contrari degut tots y bonte' dispossi a mi'ha enfermetat, 'ls envia de son affure!!!

re' recado perque vingan a recollirla, y si Deu no me daba temps (que no ha dubta)

'ls hi participo, que aquesta donacio consta en el testament de la meua última voluntat otorgat per lo Notari de Igualada Sr. Pluciá y Mas, y arribada l'hora poden reclamarla desitjan que de l'ha

amabilitat, saludará al's distingits mestres, Mellet, y Ruyol, y en general a

Antonia Tock ^{Te} de Sabates

Beguda Alta 18-3-14.

Beguda. Atte 20-4-14.

H. D. Lluís Millet.

Barcelona.

Molt distingit Senyor: Sento
novament molestar l'atenció
distingida de vostè, però al
fecte, no es mes que per dos
coses, la primera y princi-
pal, deguda a mi'ha grave
enfermetat, y l'altre per que
no ignoro la indulgencia
que té, ab tots y cuants tracta
en vostè.

Aixis es, que dech
manifestar a Vostè, (com

antes d'icha) la nova gra vetat empitjora, y antes de
vetat, y per lo tant com portu d'aquest mon vull
varieg tenir contesta de per l'entrega perquè aixís
la Junta Directiva, dient m'hui inspirant,
me habian acordat en l'espero donchs que
viar una comissió de la lo mes antes possible vingués
materna, per ferli l'entrega aqueixa comissió qu'eu
de la lora de brillants per, d'ichu a la carta, y despi
l'espera del orfeo Catata qu'eu y tren que viur
que vintí tan acortada d'au per fer dita entre
ment dirigens, mes en, ja.

aquella actualitat m'ha Lo que més recomano
trova regular, y vaig de s'ha breu dat, qu'eu
pensar tenirla alguns dies dita comissió vingués
més, pero ara es diferent, té ja que tenir l'honor
cada dia la nova gra de comissió, que si bé

encara que grave no li
sabrà greu, espero que
conplastaurà a aquesta po
bra malalta.

Li demano per favor
que no demorin, que s
entidi mala.

Reverts a tots
en especial al Sr. Rujol
y vorté disposi de aquesta
malalta que no pot per mi,
que reser per tots y mes
per los artistas.

Antoni Poch ^{Vole} de Sabater

So que li diré que cròigun, no m'hasin
fimo que v'ingun, si pot ser demà, no
espera demà parat.

Rebuda alta 23-4-14

tr. D.

Eniu Dilllet
Barcelona

Dilllet senyo men: Rebuda sha
contesta dech manifestar a
voste l'agraciment que tinc
de haber escoltat la supplica
que li feya en que voste vingues
gracias, desitjo poderlo solu
dar personalment

vivendres 24. al tren
que din seran a rebrels, si
den un vol.

Recorts a tots, y al tr. Rujol
y voste disposi de Hs.

J. de
de Sabater

Alfonso E. Galofre

Barranquilla - Colombia

Por telégrafo: Alfonsoé

Barranquilla, Marzo 24/914

Sr. Director del

Orfeo Catalá.

Barcelona

Muy Sr. mío:

Después de saludarlo respetuosamente
y presentarme a Ud., quedando por consiguiente
muy a sus gratas órdenes, hago la presente, to-
mandome la libertad de molestarlo con la lectura
de ésta, con el objeto de suplicarlo lo siguiente:
Como me imaginé que Ud. estará sumamente ocu-
pado para atender inmediatamente a mi pequeña
petición, le suplico se sirva hacerlo cuando Ud. lo crea
conveniente. Mi petición es esta: Agradezco infi-
nitamente me envíe por correo, como soy amante
del divino arte del pentagrama, revistas que traten
de música y de las biografías de los inmortales: Mozart,
Beethoven, Wagner, Liszt y demás autores que Ud. conoce,
y que seguramente yo no tengo la menor idea.
Si el envío así como también las revistas pagaren algo,
tenga Ud. seguro que el respectivo valor le será enviado
en la moneda o sello que Ud. desee.

(A la vuelta)

Con el debido respeto y en espera de lo antes dicho,
quedo S. S.

R. B. S. M.

Alfonso Coaloff

Eduard Vidal y Riba

Advocat y Pèrit Mercantil

En. M. M. Boscàmore

Benvolgut company: Ad-
junt vos remeto l'original Acta
junta general, l'legislació, l'ar-
bitratge conforme pels ls. Dis-
posició i Manegest.

Aquest doncs sempre no
volia que li llegís aito Acta
per quan se desava per satis-

set amb la meua veïnta y in-
terinà.

Deputament autoritzat pel
matex y a instancies veves, so de-
manu transmeten a lo Directivo
el seu pref o desisio de que:
dasi seu efecte o a desvini per
retirade lo seu baix y lo de
son fill.

Receues als compans
dirigens a voste afu.

Eduard Vidal

10 març 1914

B. BASSEGODA Y AMIGÓ

ARQUITECTO

Barcelona 1.er de Febrer 1914

For. Sr.

Francesch Mathen

Estimat President i amic:
vos prego que m'heu la merce
d'oferir el meu comiat als
compañys de Junta de l'Orfeó
y la benvinguda als nous cam-
pions que venen a mantenir
l'amor a la música de la nos-
tra terra.

Permeteu-me que expressi la
meua presència, donchs la
alegria d'encaisar ab els
nous companys de Junta

no ~~ser~~ bastant ^{per} compensar
l'amargor que m'he donat la
darrera junta general en la
que per desgracia meua y
vostre tingui de presidir. Si
vos hi haguessen sigut hauriau
vist l'isolament en que vaig
quedar per no estar conforme
als una cosa que no es dog-
màtica per a l'atalanisme
essencial per a l'Orfeo, ni de-
finitiva en la vostra benvolguda
literatura. Tota la considera-
ció fou per a l' qui ins venia
a pertorbar y dividir. Jo m'
vaig sentir venat y humiliat
fins y tot per veure que no se
ben be si saben escriure correc-
tament nostra estimada llengua

No hi fares. Salut als nova-
ment vinguts y Deu vulga
que vejan coronadas per
l'èxit las sevas gestions
cosa que jo no he pogut lo-
grar després de quatre
anys de ardua colobra-
cio y de no pochi sacrificis
de tota mena.

Reben el meu agrahiment
y l'abrassada qu'envio als
qui no m'han sabut com-
prendre ni agrahir

Vostre debot a,

Donat Danguen

Revista Musical Catalana

Butlletí de l'ORFEO CATALÀ

Redacció i Administració : Alt de Sant Pere, 13 : BARCELONA

9/11/2/16

Mr. D. Francesc Mather

President de l'Orfeo Català

Present

Estimat senyor i amic:

Hauré de donar-li coneixement, perquè
vostè a la vegada ho comuniqui a la Junta de la
seua digna presidència, de la meua renúncia al
càrrec de Redactor en cap que durant deu anys
he desenvolupat al front de la Revista Musical
Catalana. Al hourar-me la Directiva de l'Orfeo
amb tal distingit càrrec jo em trobava en situació
molt diferent d'ara; nous treballs i obligacions
pesen sobre meu i encara que a diferents ocasions
havia manifestat al nostre Millet la impossibilitat
de seguir en el càrrec aquell, la bona disposició dels
compañys de Redacció feu que desistís del meu
proposat. Avui, no obstant, tots ells s'han fet
cabal de la justificada que era una petició, i
espero de vostè que acceptarà, igualment, la
dimissió que presento; entenent-se que aquesta se
refereix solament al distingit càrrec que he

Revista Musical Catalana

desempenyat fins ara, seguint aportant, si deu
vol el meu concurs a la tasca periòdica de la
Revista que hem de desitjar visqui molt anys.

Rebi de nou, estimat senyor i amic,
l'expressió del meu corse afecte

Joan Salvat

9 de febrer de 1914.

Honorable senyor:

Me plau fer constar
que accepto ab agrahi-
ment lo carrech de Vi-
cal de la junta Direc-
tua del nostre Orfeó
pera 'l que - ab gran
benevolencia de tots -
he sigut designat y el-
legit.

Penso que deuen ser
prouos merits pera ob-
tindre l'honra que
m'han fet, los de te-
nir un real amor a
l'Orfeó y una volum-
tosa ferma d'apudor
a la seva Tareca; y ho
penso, per que, jo, no'h

tinch d'altres. Si aques-
tos m'han servit pera
entrar, me servirán,
també, ajudant Deu,
pera arribar al bon
acert fins al cap d'a-
vall de la tasca que
m'ha sigut encomen-
ada

Deu te guardi sem-
pre.

Barcelona 28 de ja-
ner de 1914.

El Sr. Lluís Serra

A. President de la Junta Directi-
va de l'Orfeó Català.

Sr. President del "Orfeó Català" Present

Molt senyor meu y de una consideració més distingida:

Com a penya del meu creixent entusiasme y admiració, envers la gloriosíssima "Orfeó Català", hauria de nostre volguda Catalunya, li precs Sr. President, se serveixi donar las oportunas ordres, pera que desde'l pròxim trimestre, em lliurin los rebuts, a rahó de quinze pesetas cada, enlloc de a sis, com fins al present hi anà abonant.

Abans de cloure la present, em permeto exposar a la digníssima junta que vosté dignament presideix la següent.

Pocs dias abans del Nadal prop passat, en "La Ven de Catalunya", aparegué un bell article del pulcre escriptor Sr. Lluís Senties, detallant una visita que feu al pobríssim asil de Sant Joan de Deu, ahont sota las rústegas parets, si aixoplugan dotzenas de infants tícs, encopulats, epilèptics &c &c: la emoció rebuda pel Sr. Lluís Senties, la descrigué al diari pera demanar caritat pera aquelles pobres criatures: ¡Oh si s'els pogués traslladar a un sanatori marítim, ahont hi batés lo sol de plé, y ls aires entrassin pels finestrals! així ho escribia el citat articulista, y tot seguit s'obriren subscripcions pera aportar cabals per dita obra.

Davant d'aquesta obra de verdadera caritat, jo'm preme la llibertat de proposar a tots vostres, que pera recullir alguna almsina per aquells infants pobríssims, organissim algun concert popular, com fegem anys passats, al teatre "Condal" del Paral·lel. lloc ben espagós y de força cobuda, y

quin producte si no vaig errat, era destinat a beneficència.

¡Quin honor mes gran fóra per l'"Orfeo" que fes això!
¡Caritat, caritat! demanàba en Lluïnae, per los infants
malalts, desde "La Ven", y jo ara repeteixo aquelles paraules:

Junta del "Orfeo" català", volguts cantaires, jorga-
nisen algun concert popular com els d'abans!, y destinen
son producte, a endolcir l'amaror de la vida d'
aquells innocents infants.

Si nosaltres no tenim desgraciadament cabals, pera
contribuir en la humanitaria obra, tenim en son lloc
caussons: a cantar doncs, que tot cantan, ademés de
fer art y Patria, farem caritat.

Jo emocionat encara, per la visió i produida
de la lectura d'aquell sincer article, també em sento
un poi poeta, però em mancan ales per volar, y no se
si seré afortunat, en que la honorable junta interpreti meus
humils desitjos. ¡Caritat, caritat!.

Respectuosament saludo a tots vostres, y
atentament

B. L. M.
F. Boix Trigueros

Barcelona 29 Janer 1914.

Els abaix firmats, orfeonistes, tenen l'honor de dirigir-se a' la honorable Junta de ra molt digne presidencia per a' sol·licitar:

Que, devant entrar a' filas a' mitj mes de Jul al per a' cumplir el servei militar, i, en atencio a' la causa de força major que, contra nostra voluntat, ens obliga a' separar-nos accidentalment d'aquella gloriosa institucio coral, don pertenciem des nostra infanteria, i a' deixar de contribuir dolorosament amb nostre modest concurs al conjunt de nostre venerat "Orfeo Catala"; Tinga a' be considerar-nos com a' baixa temporal, encara que, no estant prescrit en el Reglament, siga objecte d'acort especial.

Gracia que confiem obtenir de la bondat reconeguda d'aquella respectable Junta a la qual desitjem molts anys de vida per honra y gloria de Catalunya.

Joseph Sartany Porquín Riera Ernest Barion

El President de la Junta Directiva del "Orfeo Catala"

PREGUEU A DEU

PER L'ÀNIMA DE

D. Francisco Ferrés y Parera

Mori lo dia 2 de Desembre de 1913

HAVENT REBUT ELS SANTS SAGRAMENTS

== (A. C. F.) ==

Barcelona, Janer 1914

Els que l'hem estimat en vida
no 'l'olvidarem després de mort.

La bondat del seu cor el feu
estimar de quants el conegue-
ren; la seva memoria será sem-
pre alabada.

Preguéu per mi vosaltres que
foreu mos amichs. jo pregaré si
trobo gracia davant la infinita
misericordia de Déu.

Haventlo estimat tant, nosal-
tres no'l podem deixar fins que
ab nostres llàgrimes y oracions
l'introduim a la morada del
Senyor.

Un treball incessant, una sin-
zeritat a tota proba, una honra-
dés intatxable, foren els distin-
tius de son caràcter.

Quan Jesús el fill de Déu,
pren una ànima per seva,
la signa amb la Santa Creu
i diu als Angels: Guardeu
eixa hermosura que es meva.

(J. Verdaguer)

La vida dels morts, está en la
memoria dels vius. Les oracions
dels vius obren als morts les
portes del Cel.

(Sant Geroni)

No pogué morir malament el
qui sempre feu be.

ORACIÓ

*Us demanem, Senyor, que re-
béu l' ànima de vostre serpent
Francisco en la companya dels
Sants y vessén sobre d'ell la rosa-
da de vostra misericordia. Per
Jesucrist Nostre Senyor Amén.*

Imprempta Riera Baixa, 6 y 8

Ramón Monegal y. Nogués saluda
al President del Orfeo Català i li prega que, de la
proposició presentada, rectifiqui l'error de màquina
fentant que les normes s'eu les del Institut d'Estu-
dis Catalans: mil mercès a l'avancada
Paseo de la Industria, 40-1.º

CLAUDE DEBUSSY

adresse à "L'Orfèvre Catala"⁴¹

80. Avenue du Bois de Boulogne C.

for the sincere compliment of
to remembrance.

cc)

Garmisch, 29 mai 1914

Distingit amic:

En contestació al vostre amical escrit, dec comunicarvos que del 18 al 22 de juny jo també me trobare a Londres y certament no deixaré d'assistir als vostres concerts, a favor dels quals fare la major propaganda possible en la mida de les meves forces.

Ja sabeu com he admirat sempre les audicions extraordinaries del vostre chor meravellós y és mon més sincer desitj que els vostres concerts tinguin l'èxit sensacional que mereixen.

El vostre institut cultural es únic en el seu genre y les vostres magnifiques audicions són dignes de la més alta estima artística, ja que'l difícil art del cant a cappella està molt descuidat a Europa, excepció feta de comptats llocs.

Espero que les Unions Chorals dels països que visiteu — y confio que un jorn també visitareu l'Alemanya — mercès a les vostres audicions models se sentirán estimulades per a imitarvos.

Amb els millors desitjs y l'expressió de ma gran consideració, soc sempre vostre

Traducció = Dr. Richard Strauss. =
de la lletra de R. Strauss dirigida
al Mre. Mullet amb motiu de la...

JOAQUIM PENA

ROGER DE LLURIA 123, 4^a 1^a

BARCELONA

18 Juny 1914.

En Lluís Millet

Londres.

Estimadíssim amic: no se' pot
trobar les paraules prou escassentes
per a dir-vos com m'ha commogut
la nova del vostre colossal triomf. Dies
ha que us segueixo ab l'esperit, puix
que per dissort no m'ha estat planct
acompanyar-vos personalment, i vos dic
ab la meua al cor que ha estat una

de les alegries més grans de la meua vida
la d'amar rebent ab forta fruïança les
falagueses noves de la victòria sens paral·lel
qu'heu obtinguda al cor mateix del
mon civilitzat.

La vostra gesta es verament heroica.
Conseguir cridar l'atenció d'eix distict
i banal París ab l'esquisitat de la
vostre art, sense reclams ni osipells de
cap mena, interessant i commouent com
heu fet a ~~als~~ profans i professionals, al
public i a la crítica, obtenint d'aguesta la
consagració més esplendorosa que mai pro-
diu sonar, es quelcom tan portentós,

tan inaudit, que malgrat no hagi hagut de
sospendre-us als qui de temps ha coneixem
la valua de la vostra gran institució cul-
tural, ens obliga, ab tot, a envial-vos pel
endavant el nostre més entusiasta testimo-
ni d'admiració i la més sincera i colal
enhorabona pel l'exit de tan assis-
da empresa.

Jo us plec que vulgau transme-
tre a tot l'Orfeo Català 'ls meus po-
bres però francs mots de simpatia i de
congratulació. A l'enseny fageu vot pel
a que obtinguen en la gran metropoli bri-
tanica 'l mateix grandios exit de París,
i torneu ben tost a la patria blincats tots
el pes de tant de blot, que aquí us

esperem frisosos ab els becsos oberts per
a estenge-us ab el mèi germaniut en-
tusiasme.

Avant sempre i que 'l triomf d'avui
us encoratgi per a l'última i mèi glesa
gesta: la d'amar a plantat aldidament
la vostra senyeta a la patria per excelència
de la musica, al col mateix de la ges-
mania, begol angust de les nostres mèi
volgudes amors en l'art dels sons.

Salut a tots, als mestres i als or-
fonsistes, com també als bons amics que us
acompanyen i qui han tingut la sort de gau-
dir el vostre triomf. I vos, amic Millet,
reben en unió la vostra apoteosi eixa humil
però sentida felicitació de qui coralment
us estima i us admira Joaquim Penca